

Hodnocení

diplomové práce Ondřeje Popelky „Aktuální otázky v letecké dopravě“

Diplomová práce se zabývá otázkami spojenými s právní úpravou mezinárodní letecké dopravy. Záměrem diplomanta, jak uvádí na s. 5-6 své práce, je nastínit obecné principy, přiblížit mezinárodní organizace v letectví a věnovat se právní úpravě letecké přepravy z pohledu mezinárodního obchodu. Diplomant již v úvodu poznamenává, že narazil na určitý problém, kterým je nedostatek odborné literatury. To je překvapivé zjištění. Právně v oblasti mezinárodní letecké přepravy, na rozdíl např. od mezinárodní železniční přepravy, existuje řada odborných prací, článků i monografií, kterými se diplomant mohl inspirovat. Ze seznamu literatury ovšem vyplývá, že diplomant neuvádí ani články Horníka, ani monografie Čapka, ani mou monografii o odpovědnosti dopravce. Neuvádí jediné zahraniční dílo, přestože na právnické fakultě je řada odborných publikací (Journal of Air Law and Commerce, slavná monografie Goldhirsche, IECL aj.). Tento nedostatek výrazně poznamenává celou práci, která je pouze popisná a velmi obecná, nerozebírá jediné soudní rozhodnutí, kterých je dnes celá řada, a která lze nalézt např. na internetových stránkách ICAO apod.

Diplomová práce je celkem logicky rozčleněna a poměrně vhodně systematicky uspořádána, toto se mnou diplomant konzultoval. Sestává ze šesti kapitol, z nichž právní je Úvod a poslední je Závěr, na který navazuje velmi skromný přehled literatury (pouze české, často navíc psané nikoli právníky, ale ekonomy) a přílohy, uvádějící seznam právních úprav.

Druhá kapitola, nazvaná „Letecká doprava“, uvádí obecný nástin, který však patří spíše do práce ekonomické. Třetí kapitola stručně popisuje organizace v letectví. Čtvrtá kapitola, nazvaná „Právní oprava letecké dopravy“, popisuje Varšavskou úmluvu,

Montrealskou úmluvu a uvádí jejich srovnání. Na s. 36 diplomant píše, že Montrealská úmluva zcela nově zavádí rozlišení smluvního a skutečného dopravce. To je pro mne skutečně novinka. Musím přiznat, že s tímto jsem se v diplomové práci dosud nesešla. Diplomant zcela opomenul Guadalajarskou úmluvu a její úpravu, která byla v podstatě převzata do Montrealské úmluvy. Závěrem v této partii je uvedena evropská regulace letecké dopravy, bohužel ovšem opět pouze zcela popisně.

Pátá kapitola uvádí „Právní vztahy v přepravě“ (pro diplomanta jsou patrně pojmy „doprava“ a „přeprava“ synonyma). Na s. 46 uvádí, že pozornost je třeba věnovat i tzv. Římské úmluvě z r. 1980, sám jí ovšem příliš mnoho pozornosti nevěnuje, neboť zcela opomíjí speciální kolizní normy týkající se přepravy. K tomu by se měl blíže vyjádřit při ústní obhajobě této práce. Dále jsou popisovány jednotlivé smluvní typy, a to pouze podle platné právní úpravy. Je bohužel vidět, že diplomant nestudoval žádnou odbornou literaturu, která se rozboru těchto ustanovení věnuje. V bodě 5.6. označeném „Právní úprava osobní letecké dopravy“ diplomant neuvádí jediný smluvní typ (ani neuvádí samotný občanský zákoník). Tuto partii by měl rozšířit, nejlépe formou Dodatku k diplomové práci, který by rozebíral smlouvu o přepravě osob a charter v osobní přepravě. Měl by také o těchto otázkách pojednat při ústní obhajobě.

Práce je sice popisná a má vady, o kterých jsem zmínila, je však napsána poměrně kulturně a přehledně. Při ústní obhajobě by měl diplomant předložit Dodatek týkající se smluv v osobní letecké přepravě a vyjádřit se k naznačeným otázkám.

Práci doporučuji k ústní obhajobě s výhradou, že diplomant splní výše uvedené požadavky.

Prof. JUDr. Monika Pauknerová, CSc.

V Praze dne 18.1.2006